

POSTANOWIENIE

23 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 23 grudnia 2024 r. w Warszawie
wniosku M.Ł. i K. Ł.

o zbadanie spełnienia przez SSN Ewę Stefańską wymogów niezawisłości
i bezstronności w sprawie I CSK 713/24

z powództwa M. Ł. i K. Ł.

przeciwko Gminie Miasta [...]

o zapłatę

wniosek odrzuca.

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2024 r. do Izby Cywilnej Sądu Najwyższego wpłynął (por. *k. akt 3-5*, do sprawy sygn. I CSK 713/24) wniosek pełnomocnika powodów M. Ł. i K. Ł. o zbadanie spełniania przez sędziego Sądu Najwyższego Ewę Stefańską wymogów niezawisłości i bezstronności („wniosek o stwierdzenie przesłanek z art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym i wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego”). W dniu 17 czerwca 2024 r. wylosowano do rozpoznania sprawy skład Sądu Najwyższego (por. *k. 7-10 akt*). Jeden z członków składu sądującego (SSN Jacek Widło) złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy („Wniosek i oświadczenie”, *k. 13 akt*), wniosek ten został przekazany do rozpoznania Izbie Kontroli i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (*k. 19 akt*). Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2024 r., sygn. I NWW 269/24 Sąd

Najwyższy pozostawił wniosek sędziego SN Jacka Widły bez rozpoznania (*k.* 26-28 *akt*).

W uzasadnieniu wniosku o zbadanie spełniania przez sędziego Sądu Najwyższego Ewę Stefańską wymogów niezawisłości i bezstronności, pełnomocnik powodów adw. A. W. wskazał, że okolicznościami uzasadniającymi żądanie stwierdzenia zachodzenia przypadku naruszenia wymogów (standardów) bezstronności i niezawisłości SSN Ewy Stefańskiej są zastrzeżenia dotyczące trybu powołania ww. sędziego na stanowisko sędziowskie w Sądzie Najwyższym. Kwestionując procedurę powołania sędziego i powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka pełnomocnik wniósł o wyłączenie sędziego SN Ewy Stefańskiej od rozpoznania sprawy sygn. I CSK 713/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika powodów M. Ł. i K. Ł., adw. A. W., o zbadanie spełnienia przez SSN Ewy Stefańskiej wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 29 § 5 uSN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (tzw. test niezawisłości i bezstronności sędziego).

Z kolei w myśl brzmienia przepisu art. 29 § 9 uSN, wniosek inicjujący tzw. test niezawisłości i bezstronności sędziego powinien – pod rygorem jego odrzucenia bez wezwania do usunięcia braków formalnych (art. 29 § 10 uSN) – czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5 przepisu ustawy o SN (pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności

uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie (pkt 2). Wniosek, o którym mowa w ustawie o SN ma zatem zmierzać do stwierdzenia niespełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów (naruszenia standardu) niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie. Niewystarczające jest więc wskazanie okoliczności towarzyszących powołaniu danego sędziego Sądu Najwyższego (w szczególności ewentualnych wadliwości normatywnej procedury nominacyjnej w ujęciu abstrakcyjnym) i jego postępowania po powołaniu (czynności jurysdykcyjnych, oświadczeń i wypowiedzi), które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do spełnienia przezeń wymagań niezawisłości i bezstronności, ale konieczne jest także wskazanie (i wykazanie) okoliczności świadczących o tym, że braki tego rodzaju mogą się przekładać na wynik konkretnej sprawy, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności musi być zatem skonkretyzowany zarówno w odniesieniu do osoby sędziego, jak i do okoliczności danej sprawy, którą ma rozpoznać sędzia objęty wnioskiem.

Wniosek pełnomocnika powodów M. Ł. i K. Ł., adw. A. W. o zbadanie wymogów (standardów) bezstronności i niezawisłości SSN Ewy Stefańskiej nie czyni zadość wskazanym powyżej wymogom. Rzecz w tym, że Wnioskodawca ograniczył się w nim wyłącznie do zasygnalizowania utrzymanych na wysokim poziomie ogólności wyimków z orzecznictwa Sądu Najwyższego i trybunału międzynarodowego, w żaden sposób nie wskazując na jakiegokolwiek skonkretyzowane okoliczności dotyczące postępowania przez Sędziego, wyznaczonego obecnie do rozpoznania sprawy powodów M. Ł. i K. Ł. po jej powołaniu na urząd sędziowski. W szczególności ani nie wskazuje, ani też nie wykazuje się w uzasadnieniu wniosku tego, że uwzględnienie postępowania sędziego po powołaniu (przez nawiązanie do jakichkolwiek konkretnych zaszłości faktycznych mających choćby najluźniejszy związek z powództwem i skargą kasacyjną będącym przedmiotem niniejszej sprawy), w okolicznościach danej sprawy (czyli sprawy ze skargi kasacyjnej wniesionej przez stronę

pozwaną) może doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności i — w końcowym efekcie — wyrzucić wpływ na wynik tej sprawy.

Powołane przez pełnomocnika okoliczności — wbrew temu, czego wymaga ustawa — mają charakter ogólny i abstrakcyjny i mogą zostać odniesione od każdej sprawy rozpatrywanej przez każdego sędziego Sądu Najwyższego powołanego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa powołanej na podstawie ustawy o KRS z dnia 8 grudnia 2017 r.

Odnosząc się już wyłącznie na marginesie do podniesionej przez pełnomocnika kwestii rzekomego „zignorowania przez [sędzię SN Ewę Stefańską] postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie II GW 28/16, którym to postanowieniem wydane zostało zabezpieczenie w postępowaniu o uchylenie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 sierpnia 2018 r., nr 331/2018 w przedmiocie przedstawienia (nieprzedstawienia) wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego [...]”, to twierdzenie to mogłoby zostać uznane za zasadne wyłącznie przy wykazaniu przez Autora wniosku, że Naczelny Sąd Administracyjny doręczył sędziemu to postanowienie w sposób umożliwiający jego wykonanie w sposób postulowany przez pełnomocnika powodów. Dowodu na tę okoliczność Autor wniosku jednak nie przedstawia.

Wykazane braki wniosku, zgodnie z art. 29 § 10 zd. 1 uSN stanowić musiały podstawę do jego odrzucenia.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Ł.n

[a.ł]

